

Aktiver, hvis Værdi endnu ikke er fuldt afskrevet. Interessant er det ogsaa at se, at Keynes's Forsvar for en Formueskat een Gang for alle er langt nøjere afstemt efter samtlige foreliggende Forhold. Han fremhæver langt stærkere dels Foranstaltningens ekstraordinære Karakter, dels Nødvendigheden af at bedømme den under Hensyn til de øvrige Skatters Højde, særlig Indkomstskatten og Arveafgiften. Alle Ting taget i Betragtning anser han det, skønt Talen er om England, der har gennemgaaet Verdenskrigen, for tvivlsomt, om det vil være nødvendigt at gribe til denne Foranstaltning, og de seneste Begivenheder har jo ogsaa vist, at det, med en Sterling-Kurs nærved pari, var muligt at faa Balance i Stats-Budgettet, uden at den Reserve, som ligger i Formueskatten een Gang for alle, er taget i Brug. Den danske Statsgæld er ganske vist langt større, end der er nogen Undskyldning for, men dog kun for lidt at regne i Sammenligning med den Byrde, som store Omraader af det øvrige Europa maa bære. Og det synes ikke paakrævet, at en Finanteoretiker leder Diskussionen bort fra det Omraade, hvor den under de øjeblikkelige danske Forhold naturligt hører hjemme, den planmæssige og jævne Nedbringelse af Gælden gennem Skattepaalæg, der endda kan holdes indenfor meget beskedne Rammer.

Chr. Olsen.

ARGENTARIUS: Valuta. En Bank-Chefs Breve til sin Søn. 152 S. Oversat af Ludv. Fjærli. H. Aschehoug & Co. Kristiania 1924.

Dette Skrift fortsætter den lille Bog „Om Penge“, der blev omtalt her i Tidsskriftet 1924, og er ligesom den klar og koncis, og holder hvad det lover i Retning af en Fremstilling, der er tilgængelig for enhver Læser, der vil gøre sig et Mindstemaal af Umage. Dets Forf., Udgiveren af det tyske Tidsskrift: Die Bank, Alfred Lansburgh, er en kyndig Mand paa disse Omraader, vel værd at læse, baade naar han skriver sine teoretiske og praktiske Afhandlinger i Die Bank og naar han, som i det foreliggende Skrift, skriver i mere letfattelig Form.

Det værdifuldste ved den her foreliggende Oversigt over Valutaspørgsmaalet synes mig at ligge i den Klarhed og Konsekvens, hvormed Forf. redegør for Varebevægelsernes Afhængighed af Priser og Valutakurser. Den „ugunstige“ Handels-

Aktiver, hvis Værdi endnu ikke er fuldt afskrevet. Interessant er det ogsaa at se, at Keynes's Forsvar for en Formueskat een Gang for alle er langt nøjere afstemt efter samtlige foreliggende Forhold. Han fremhæver langt stærkere dels Foranstaltningens ekstraordinære Karakter, dels Nødvendigheden af at bedømme den under Hensyn til de øvrige Skatters Højde, særlig Indkomstskatten og Arveafgiften. Alle Ting taget i Betragtning anser han det, skønt Talen er om England, der har gennemgaaet Verdenskrigen, for tvivlsomt, om det vil være nødvendigt at gribe til denne Foranstaltning, og de seneste Begivenheder har jo ogsaa vist, at det, med en Sterling-Kurs nærved pari, var muligt at faa Balance i Stats-Budgettet, uden at den Reserve, som ligger i Formueskatten een Gang for alle, er taget i Brug. Den danske Statsgæld er ganske vist langt større, end der er nogen Undskyldning for, men dog kun for lidt at regne i Sammenligning med den Byrde, som store Omraader af det øvrige Europa maa bære. Og det synes ikke paakrævet, at en Finanteoretiker leder Diskussionen bort fra det Omraade, hvor den under de øjeblikkelige danske Forhold naturligt hører hjemme, den planmæssige og jævne Nedbringelse af Gælden gennem Skattepaalæg, der endda kan holdes indenfor meget beskedne Rammer.

Chr. Olsen.

ARGENTARIUS: Valuta. En Bank-Chefs Breve til sin Søn. 152 S. Oversat af Ludv. Fjærli. H. Aschehoug & Co. Kristiania 1924.

Dette Skrift fortsætter den lille Bog „Om Penge“, der blev omtalt her i Tidsskriftet 1924, og er ligesom den klar og koncis, og holder hvad det lover i Retning af en Fremstilling, der er tilgængelig for enhver Læser, der vil gøre sig et Mindstemaal af Umage. Dets Forf., Udgiveren af det tyske Tidsskrift: Die Bank, Alfred Lansburgh, er en kyndig Mand paa disse Omraader, vel værd at læse, baade naar han skriver sine teoretiske og praktiske Afhandlinger i Die Bank og naar han, som i det foreliggende Skrift, skriver i mere letfattelig Form.

Det værdifuldste ved den her foreliggende Oversigt over Valutaspørgsmaalet synes mig at ligge i den Klarhed og Konsekvens, hvormed Forf. redegør for Varebevægelsernes Afhængighed af Priser og Valutakurser. Den „ugunstige“ Handels-

balance sættes ind paa sin Plads i den internationale Vareomsætning som en nødvendig Konsekvens af, at det indenlandske Prisniveau igennem Pengepolitikken er drevet op over Udlandets Prisniveau, uden at Vexelkurserne er fulgt helt med, og følgelig maa Varerne strømme ind i det paagældende Land. Omvendt vises det, at hvis Handelsbalancen skal blive „gunstig“, kan dette kun ske ved, at Indlandets Prisniveau synker saa stærkt, at Varerne strømmer ud, og dette maa ogsaa ske, hvis der skal præsteres særlige Betalinger til Udlandet. Forf. fremhæver endvidere, at denne Paavirkning af Varebevægelsen, der under en svingende Papirmøntfod skal være meget stærk for at overvinde den Usikkerhed, der klæber ved Papirmønten, kun behøver at være ganske svag under en Guldmøntfod, hvor Risiko for Ændring i Priser og Valutakurser er minimale. Forf. er derfor en Tilhænger af en Tilbagevenden til Guldmøntfoden, selv om han er enig i, at principielt kan en Papirmøntfod administreres ligesaa sikkert som Guldmøntfoden.

E. C.

INGVAR WEDERVANG: **Om Seksualproportionen ved Fødselen.**
438 S. Steenske Forlag. Oslo 1925.

Det for en umiddelbar Betragtning ganske naturlige Faktum, at der fødes og lever omtrent lige mange Mennesker af hvert Køn, rummer som bekendt et Problem, man i ganske særlig Grad har søgt at komme til Livs ad statistisk Vej.

Medens Biologerne i alt Fald for Tiden maa siges at være forrest med Hensyn til Undersøgelser over de kønsbestemmende Aarsager, har saadanne Undersøgelser indtil for nylig i overvejende Grad været forbeholdt Statistikerne; men selv om det Materiale, Biologien med Tiden vil kunne stille til Raadighed, bliver af hel anden Art end tidligere Tidens mere raa Iagttagelser, kan der næppe herske Tvivl om, at det — maaske snart — paany vil blive Statistikens Tur at sige de afgørende Ord om disse Spekulationer, ogsaa af den Grund, at statistiske Erkendeformer netop i vor Tid vinder enormt Terræn ogsaa i Naturstudiet.

Spørgsmaalet om Kønnenes Ligevægt er dog ikke blot af naturfilosofisk Art, men frembyder i andre Retninger Problemer af den største socialøkonomiske og befolkningsstatistiske Inter-